

కపట విశ్వాసుల ప్రకరణం

కపట చేష్టలు

1765. హజ్రత్ జైద్ బిన్ అర్థమ్ (రజి) కథనం :- మేము దైవప్రవక్త (సల్లం)తో కలసి ప్రయాణం చేశాము. ఈ ప్రయాణంలో ప్రజలు చాలా ఇబ్బందులకు గురయ్యారు. (కపటాగ్రసరుడు) అబ్దుల్లా బిన్ ఉబై తన అనుచర మూకతో మాట్లాడుతూ “దైవప్రవక్త (సల్లం)కు దగ్గరగా ఉన్నవారికి మీరెలాంటి సహాయం చేయకండి. దాంతో వారాయన్ని వదిలేసి వెళ్ళిపోతారు” అని అన్నాడు. అంతే కాకుండా “మనం మదీనా వెళ్ళిన తరువాత మనలో గౌరవనీయుడు నీచుల్ని అక్కడ్నుంచి తీసివేస్తాడు” అని కూడా అన్నాడతను. నేనీ మాటలు విని దైవప్రవక్త (సల్లం) దగ్గరకెళ్ళి ఆయనకు విషయాలన్నీ తెలియజేశాను. అప్పుడు దైవప్రవక్త (సల్లం) ఒక వ్యక్తిని అబ్దుల్లా బిన్ ఉబై దగ్గరకు పంపి దీనిపై వివరణ కోరారు. అతను ప్రమాణం చేసి నా మాటలను ఖండించడానికి ప్రయత్నించాడు. తానలాంటి మాటలేమీ అనలేదన్నాడు. ప్రజలు అతని మాటలు విని “జైద్ బిన్ అర్థమ్ (రజి) దైవప్రవక్త(సల్లం)కు అబద్ధాలు చెప్పాడ”ని అనసాగారు. వారి మాటలు నాకెంతో బాధ కలిగించాయి. చివరికి దేవుడు ‘మునాఫిఖూన్ సూరా’ అవతరింపజేసి నా నిజాయితీని నిరూపించాడు. ఆ తరువాత దైవప్రవక్త (సల్లం) అతని పాప మన్నింపు కోసం దైవాన్ని ప్రార్థించేందుకు అతణ్ణి పిలిపించారు. కాని అతను తల అడ్డంగా తిప్పాడు (ప్రవక్త పిలుపును ఖాతరు చేయలేదు). దేవుడు (తన గ్రంథంలో) “వీరు చూడటానికి బోలు కర్రల్లా కనిపిస్తారు” (63:4) అని అన్నాడు. అంటే వీరు పైకి చాలా మంచి వాళ్ళుగా కనిపించేవారు.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 85వ ప్రకరణం - తప్పిర్, 83వ సూరా - మునాఫిఖూన్, 3వ అధ్యాయం - ఖాలిహ్ (జాలిక బి అన్నహమ్ ఆమనూ సుమ్మ కఫరూ)

1766. హజ్రత్ జాబిర్ బిన్ అబ్దుల్లా (రజి) కథనం :- అబ్దుల్లా బిన్ ఉబై భౌతిక కాయాన్ని సమాధిలోకి దించిన తరువాత దైవప్రవక్త (సల్లం) వచ్చారు. ఆయన అతని శవాన్ని బయటికి తీయించి దానిపై తన లాలాజలాన్ని వేసి, దానికి తమ చొక్కాను ధరింపజేశారు.*

(సహీహ్ బుఖారీ:- 23వ ప్రకరణం - జనాయిజ్, 23వ అధ్యాయం - అల్ కఫని ఫిల్ ఖమిసిల్లజి యుకఫ్ అవ్ ల యుకఫ్సు)

1767. హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ ఉమర్ (రజి) కథనం :- (కపట విశ్వాసి) అబ్దుల్లా బిన్ ఉబై చనిపోయినప్పుడు అతని కుమారుడు దైవప్రవక్త (సల్లం) సన్నిధికి వచ్చి “దైవప్రవక్తా! మీ చొక్కా ఇవ్వండి, నేను దానితో అతని (అబ్దుల్లా బిన్ ఉబై) భౌతిక కాయానికి వస్త్ర సంస్కారం చేస్తాను. అతని

* కపట ముస్లిం అబ్దుల్లా బిన్ ఉబై చనిపోయినప్పుడు అతని బంధువులు దైవప్రవక్త (సల్లం) రావడానికి ఇబ్బంది కలుగుతుండేమోనని భావించి తొందరగా అతని శవాన్ని ఖననం చేశారు. దైవప్రవక్త (సల్లం) వచ్చేటప్పటికి వారు అతని శవాన్ని సమాధిలోకి దించారు. అందువల్ల దైవప్రవక్త (సల్లం) ఆ శవాన్ని బయట తీయించి దానిపై తమ లాలాజలాన్ని వేసి దానికి తమ చొక్కా ధరింపజేశారు.

పాప మన్నింపు కోసం దైవాన్ని ప్రార్థించండి” అని అన్నాడు. వెంటనే కారుణ్యమూర్తి (సల్లం) తన చొక్కా తీసి అతనికిచ్చి “(శవ సంస్కారం తరువాత) నాకు తెలియజెయ్యి, నేనతని కోసం శవప్రార్థన చేస్తాను” అని అన్నారు. ఆయన చెప్పినట్లే వారు తెలియజేశారు. దైవప్రవక్త (సల్లం) వెళ్ళి అతని కోసం శవ ప్రార్థన (జనాజా నమాజ్) చేయడానికి సిద్ధమయ్యారు. అప్పుడు హజ్రత్ ఉమర్ (రజి) ఆయన అంగవస్త్రం పట్టుకొని “దైవప్రవక్తా! కపట విశ్వాసుల కోసం జనాజా నమాజ్ చేయకూడదని దేవుడు మిమ్మల్ని వారించలేదా?” అని అడిగారు. దానికి దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా సమాధానమిచ్చారు: “నాకు రెండింటిని గురించి అధికారం ఇవ్వబడింది. దేవుడు (తన గ్రంథంలో) - ప్రవక్తా! అలాంటి వారి కోసం నీవు పాప మన్నింపు ప్రార్థన చేసినా, చేయకపోయినా ఒకటే. నీవు వారి పాప మన్నింపు కోసం డెబ్బై సార్లు ప్రార్థించినా సరే దేవుడు వారిని ఎన్నటికీ క్షమించడు (9:80) - అని అన్నారు.”

దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా సమాధానమిచ్చి అతని జనాజా నమాజ్ చేశారు. అప్పుడు ఈ సూక్తి అవతరించింది - “ఇక ముందు వారిలో (అంటే కపట విశ్వాసులలో) ఎవరు చనిపోయినా వారి కోసం జనాజా నమాజ్ ఎంత మాత్రం చేయకూడదు, వారి సమాధుల దగ్గర కూడా నిలబడకూడదు.” (9:84)*

(సహీహ్ బుఖారీ:- 23వ ప్రకరణం - జనాయిజ్, 13వ అధ్యాయం - ఆల్ కఫని ఫిల్ ఖమిసిల్లజీ యుకప్పు ఔలా యుకఫ్) 1768. హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ మన్షూద్ (రజి) కథనం :- కాబా గృహం దగ్గర ఇద్దరు ఖురైష్ తెగ వ్యక్తులు, ఒక సఖీఫ్ తెగ మనిషి లేక ఇద్దరు సఖీఫ్ తెగ వ్యక్తులు, ఒక ఖురైష్ తెగ మనిషి గుమికూడారు. వారి దేహాల్ కోవ్వ బాగానే ఉంది, కాని వారి మనోమస్తిష్కాలలో విజ్ఞతా వివేచనలే చాలా తక్కువగా ఉన్నాయి. వారిలో ఒకడు మాట్లాడుతూ “దేవుడు మన మాటలను వింటాడా? దీనిపై మీ అభిప్రాయం ఏమిటి?” అని ప్రశ్నించాడు. దానికి రెండోవాడు సమాధానమిస్తూ “మనం బిగ్గరగా మాట్లాడితే దేవుడు వింటాడు. మెల్లిగా మాట్లాడితే వినలేడు” అని అన్నాడు. మూడోవాడు తన అభిప్రాయం వెలిబుచ్చుతూ” బిగ్గరగా మాట్లాడేటప్పుడు వినగలిగితే, మెల్లిగా మాట్లాడేటప్పుడు కూడా వింటాడనుకుంటా” అని అన్నాడు.

ఆ సందర్భంలో ఈ సూక్తి అవతరించింది - “మీరు ప్రపంచంలో రహస్యంగా పాపాలు చేస్తున్నప్పుడు, (మరణానంతరం) మీ కళ్ళు, చెవులు, (చివరికి) మీ చర్మాలు (సయితం) మీకు వ్యతిరేకంగా సాక్ష్యమిస్తాయన్న ఆలోచన కలగలేదు మీకు. మీరసలు దేవునిక్కూడా మీ కర్మల్లో చాలా భాగం తెలియదని భావించేవారు.” (41:22)

(సహీహ్ బుఖారీ:- 65వ ప్రకరణం - తఫీర్, 41వ సూరా - ఫుస్సెలత్, 2వ అధ్యాయం - ఖాలిహ్ (సజాలికుమ్ జన్నుకుమ్)

★ సహీహ్ ముస్లిం గ్రంథంలో అదనంగా ఇలా ఉంది: “దైవప్రవక్త (సల్లం) మాట్లాడుతూ ‘నేను డెబ్బై సార్లకంటే ఎక్కువే పాపమన్నింపుకై ప్రార్థన చేస్తాను’ అని అన్నారు. అయితే హజ్రత్ ఉమర్ (రజి) అభిప్రాయానికి అనుకూలంగా దైవాజ్ఞ అవతరించింది”. ఇమామ్ నవవీ (రహూలై) ఇలా రాస్తాన్నారు: అబ్దుల్లా బిన్ ఉబై కపట ముస్లిం అని దైవప్రవక్త (సల్లం)కు తెలిసినప్పటికీ చిత్తశుద్ధిగల ముస్లిం అయిన అతని కొడుకు కోసం ఆయన ఇదంతా చేశారు. కొన్ని ఉల్లేఖాల ప్రకారం అబ్దుల్లా బిన్ ఉబై గతంలో హజ్రత్ అబ్బాస్ (రజి)కు ఒక చొక్కా ఉచితంగా ఇచ్చి ఉండటం వల్ల దైవప్రవక్త (సల్లం) అతని రుణాన్ని తీర్చుకోవడానికి తమ చొక్కాను అతని శవం కోసం ఇచ్చారు. (సంకలనకర్త)

1769. హజ్రత్ జైద్ బిన్ సాబిత్ (రజి) కథనం :- దైవప్రవక్త (సల్లం) ఉహుద్ యుద్ధానికి బయలుదేరినప్పుడు ఆయన అనుచరుల్లో కొందరు (యుద్ధం చేయకుండా దారిలోనే వెనక్కి) తిరిగి వెళ్ళిపోయారు. అప్పుడు కొందరు ముస్లింలు “మేము వాళ్ళను హతమారుస్తాం” అంటే, మరికొందరు “మేము వాళ్ళను హతమార్చము” అని అన్నారు. ఆ సందర్భంలో ఈ సూక్తి అవతరించింది -

“ఆ కపట విశ్వాసులు సంపాదించుకున్న దుష్కర్మల కారణంగా దేవుడు వారిని వెనక్కి తిప్పివేశాడు. అలాంటి కపటులను గురించి మీ మధ్య రెండు అభిప్రాయాలా? ఏమయింది మీకు?” (4:88)

(సహీహ్ బుఖారీ:- 29వ ప్రకరణం - ఫజాయిలి మదీనా, 10వ అధ్యాయం - అల్ మదీనతు తస్వల్ ఖబస్)

1770. హజ్రత్ అబూ సయీద్ ఖుదరీ (రజి) కథనం :- దైవప్రవక్త (సల్లం) కాలంలో కపట విశ్వాసులు దైవప్రవక్త (సల్లం) యుద్ధానికి బయలుదేరితే, ఆయనతో పాటు వెళ్ళేవారు కాదు. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఆజ్ఞను ఉల్లంఘించి ఇండ్లలోనే ఉండిపోయేవారు. (పైగా తామేదో ఘన కార్యం వెలగబెట్టినట్లు) దానిపై తెగ సంబరపడిపోయేవారు. అయితే దైవప్రవక్త (సల్లం) యుద్ధం నుండి తిరిగి రాగానే ప్రమాణాలు చేసి మరీ (రకరకాల) సాకులు చెప్పేవారు. వారు తాము నెరవేర్చని పనులను గురించి ప్రశంసలు పొందాలని కోరుకునేవారు. వారి ఈ వైఖరిపై ఈ సూక్తి అవతరించింది: “తమ నిర్వాకం పట్ల సంతోషిస్తున్నవారు (దైవ) శిక్ష నుండి తప్పించుకుంటారని మీరు భావించకండి. వారు, తాము నెరవేర్చని పనులను గురించి ప్రశంసలు పొందాలని కోరుకుంటున్నారు.” (3:188)

(సహీహ్ బుఖారీ:- 65వ ప్రకరణం - తస్ఫీర్, 3వ సూరా, అలి ఇమాన్, 16వ అధ్యాయం - ఖాలిఫా (లా తహ్సెబన్నల్లజిన యుప్రహాన బిమాఅతవ్))

1771. హజ్రత్ అబ్దుమా బిన్ వఖ్ఖాస్ (రహ్మాలై) కథనం :- మర్వాన్ తన సేవకుడ్ని పిలిచి “నీవు అబ్దుల్లా బిన్ అబ్బాస్ (రజి) దగ్గరికి వెళ్ళి ఆయన్ని ఇలా అడుగు - ఒకవేళ తాను చేసిన పనిని గురించి సంతోషిస్తూ ‘తాను చేయని పనిని గురించి కూడా ప్రశంసలు పొందాలని కోరుకునే ప్రతి వ్యక్తి దైవ శిక్షకు అర్హుడయిపోతే, మాలో ప్రతి వ్యక్తి దైవశిక్షకు అర్హుడవుతాడన్న మాట (ఎందుకంటే ఈ లోపం మాలో ప్రతి ఒక్కడిలో ఉంది మరి)” అని అన్నాడు. దానికి హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ అబ్బాస్ (రజి) ఇలా సమాధానమిచ్చారు:- ఈ సూక్తితో మీకేమిటి సంబంధం? దైవప్రవక్త (సల్లం) కొందరు యూదుల్ని పిలిపించి ఒక విషయం గురించి అడిగినప్పుడు వారు అసలు విషయాన్ని దాచి ఆయనకు మరొక విషయం చెప్పారు. వారు దైవప్రవక్త (సల్లం)కు ఆయన అడిగిన దానికి తాము ఉన్నది ఉన్నట్లు నిజం చెప్పామని, అందువల్ల తాము ప్రశంసలకు అర్హులమని భావించారు. పైగా తాము అసలు విషయం చెప్పకుండా దాచామని వారు సంతోషించారు కూడా. ఆ సందర్భంలో ఈ సూక్తి అవతరించింది -

“గ్రంథోపదేశాలను ప్రజలలో వ్యాపింపజేయాలని, వాటిని మరుగు పరచరాదని, అల్లాహ్ వారితో చేయించిన ప్రమాణాన్ని కూడా గ్రంథ ప్రజలకు జ్ఞాపకం చెయ్యండి. కాని వారు గ్రంథాన్ని తమ వీపుల వెనుక

పడవేశారు. స్వల్ప మూల్యానికి దానిని అమ్మివేశారు. వారు చేసే ఈ వ్యాపారం ఎంత చెడ్డది! తాము చేసిన పనులకు సంతోష పడేవారు, యదార్థంగా తాము చేయని పనులకు తమకు ప్రశంసలు లభించాలని కోరేవారు శిక్షను తప్పించుకుంటారని భావించకండి. వాస్తవానికి వారి కొరకు బాధాకరమైన శిక్ష సిద్ధంగా ఉంది.

(ఆలి ఇమ్రాన్ - 187, 188)

(సహీహ్ బుఖారీ:- 65వ ప్రకరణం - తప్పీర్, 3వ సూరా - ఆలి ఇమ్రాన్, 16వ అధ్యాయం - భాలిహీ (లా తహసబన్నల్లజీన యఫ్ర హూన) బిమా అతవ్)

1772. హజ్రత్ అనస్ బిన్ మాలిక్ (రజి) కథనం :- ఒక వ్యక్తి పూర్వం క్రైస్తవుడు, ఆ తరువాత ముస్లిం అయ్యాడు. అతను బఖరా, ఆలి ఇమ్రాన్ సూరాలు నేర్చుకొని దైవప్రవక్త (సల్లం)కు కార్యదర్శి అయ్యాడు. అయితే కొన్నాళ్ళకు అతను మళ్ళీ క్రైస్తవుడయిపోయి “ముహమ్మద్ (సల్లం)కు నేను వ్రాసిచ్చిన విషయాలు మాత్రమే తెలుసు (అంతకు మించి మరేమీ తెలియదు)” అని (నలుగురితో) చెప్పడం మొదలెట్టాడు. తరువాత కొంత కాలానికి అతను చనిపోయాడు. క్రైస్తవులు అతని శవాన్ని సమాధి చేశారు. కాని మరునాడు ఉదయం వెళ్ళి చూస్తే అతని శవాన్ని భూమి బయటికి విసరి పారేసింది. అప్పుడా క్రైస్తవులు “ఇది ముహమ్మద్ (సల్లం), ఆయన అనుచరులు చేసిన పనే. మాయి మనిషి వాళ్ళను వదలిపెట్టి వచ్చాడు గనక వారే ఇతని సమాధిని త్రవ్వి ఉంటారు” అని అనుకున్నారు. ఆ తరువాత వారు మరో చోట వీలైనంత లోతుగా గొయ్యి త్రవ్వి అందులో ఆ శవాన్ని తిరిగి పూడ్చి పెట్టారు. అయితే ఆ మరునాడు ఉదయం వెళ్ళి చూస్తే, (మళ్ళీ అదే దృశ్యం) భూమి అతని శవాన్ని బయటికి విసరి పారేసింది. అప్పుడు వారికి అర్థమయింది - ఇది మానవుల పని కాదని (ఇతరులకు గుణ పాఠం కోసం ఇతనికి దేవుడు శిక్షిస్తున్నాడని). అందువల్ల వారతని శవాన్ని అలాగే పడి ఉండనిచ్చి వెళ్ళిపోయారు.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 61వ ప్రకరణం - మసాఖిబ్, 25వ అధ్యాయం - ఆలామాతిన్నుబువ్వతి ఫిల్ ఇస్లాం)

1వ అధ్యాయం - ప్రళయం - స్వర్గనరకాలు

1773. హజ్రత్ అబూహురైరా (రజి) కథనం :- దైవప్రవక్త (సల్లం) ఉపదేశించారు :- “ప్రళయ దినాన (దేవుని సన్నిధికి) లావుపాటి ఒక పెద్ద మనిషిని తీసుకురావడం జరుగుతుంది. కాని దేవుని దగ్గర అతనికి దోమ రెక్కంత కూడా విలువుండదు* అని అన్నారు. (కావాలంటే) మీరీ సూక్తి చదువుకోండి - “ప్రళయ దినాన మేము వారికి ఎలాంటి బరువు (అంటే విలువ)నివ్వము” (18:105)

(సహీహ్ బుఖారీ:- 65వ ప్రకరణం - తప్పీర్, 18వ సూరా - కహఫ్, 6వ అధ్యాయం - ఉలాయి కల్లజీన కఫరూ బిఅయాతి రబ్బిహిమ్)

* ఈ హదీసులో పీకల దాకా మెక్కి పెంచుకునే స్థూలకాయాన్ని ఖండించడం జరిగింది. దేవుని దృష్టిలో బాహ్య వేషధారణ, దేహబలం, రూపురేఖలకు ఎలాంటి విలువలేదని, హృదయపూర్వకమైన విశ్వాసానికే విలువుందని కూడా ఈ హదీసు ద్వారా తెలుస్తోంది.

1774. హజ్రత్ అబుల్ బిన్ మస్నూద్ (రజి) కథనం :- యూద మత పండితుడొకడు దైవప్రవక్త (సల్లం) సన్నిధికి వచ్చి ఇలా అన్నాడు - “ముహమ్మద్ (సల్లం)! మా గ్రంథాలలో ఈ విధంగా వ్రాసి ఉంది - దేవుడు (ప్రళయ దినాన) ఒక వ్రేలిపై సప్తాకాశాలను, మరొక వ్రేలిపై భూమండలాలను, వేరొక వ్రేలిపై వృక్షాలను, ఇంకొక వ్రేలిపై నేలను, నీటిని, మిగిలిన సమస్త సృష్టి రాసుల్ని ఒక వ్రేలిపై ఎత్తి పట్టుకొని ‘నేనీ విశ్వ సామ్రాజ్యాధినేతను’ అని అంటాడు” అని అన్నాడు.

దైవప్రవక్త (సల్లం) అతని మాటలు విని వాటిని ధృవపరుస్తున్నట్లు పకపకా నవ్వారు. ఆ నవ్వులో ఆయన చిగుళ్ళు కూడా కన్పించాయి. ఆ తరువాత దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ సూక్తి పఠించారు. “వారసలు దేవునికి తగిన విధంగా విలువనివ్వలేదు. ప్రళయ దినాన యావత్తు భూమండలం ఆయన పిడికిలిలో ఇమిడి ఉంటుంది. ఆకాశాలు మరొక చేతిలో చుట్టబడి ఉంటాయి. వీరు చేస్తున్న బహుదైవారాధనకు ఆయన ఎంతో అతీతుడు, పవిత్రుడు.” (39:67)

(సహీహ్ బుఖారీ:- 65వ ప్రకరణం - తస్ఫీర్, 39వ సూరా - అజ్జుమర్, 2వ అధ్యాయం - వమాఖదరుల్లాహ్ హాఖ్ ఖదరహీ)

1775. హజ్రత్ అబూ హురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు :- దేవుడు (ప్రళయ దినాన) భూమండలాన్ని తన పిడికిలిలో ఇముడ్చుకొని, ఆకాశాన్ని కుడిచేతిలో చుట్టి పట్టుకొని “నేనే చక్రవర్తిని. భూలోకంలో తమకు తాము (పెద్ద) చక్రవర్తులమని చెప్పుకున్న వారిప్పుడేమయ్యారు?” అని అంటాడు.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 81వ ప్రకరణం - అర్రిఖాఫ్, 44వ అధ్యాయం - యఖ్విజుల్లాహ్ లోఅర్హ)

1776. హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ ఉమర్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా తెలియజేశారు:- ప్రళయ దినాన దేవుడు భూమండలాన్ని తన పిడికిలిలో ఇముడ్చుకొని, ఆకాశాన్ని తన కుడి చేతిలో చుట్టి పట్టుకొని “నేనే చక్రవర్తిని” అని అంటాడు.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 97వ ప్రకరణం - తౌహిద్, 19వ అధ్యాయం - ఖాలిల్లాహ్ తఅలా (లిమాఖలబ్దు బి యదయ్య)

2వ అధ్యాయం - పునరుత్థానం, ప్రళయదినాన భూమి పరిస్థితి

1777. హజ్రత్ సహెల్ బిన్ సాద్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవ ప్రవక్త (సల్లం) ఈ విధంగా తెలిపారు:- ప్రళయ దినాన మానవుల్ని మైదా రొట్టెలా తెలుపు, ఎరుపుల సమ్మిశ్రిత వర్షంతో కూడిన భూమి మీద సమీకరించడం జరుగుతుంది. అప్పుడు భూమిపై ఎలాంటి ఇండ్లు, గోపురాలు, కట్టడాలు ఎంత మాత్రం ఉండవు.*

(సహీహ్ బుఖారీ:- 81వ ప్రకరణం - అర్రిఖాఫ్, 44వ అధ్యాయం - యఖ్విజుల్లాహ్ లోఅర్హ)

* ఆ రోజు భూమి అంతా ఓ పెద్ద మైదానంలా మారిపోతుంది. దానిపై గుట్టలు, కొండలు, ఇండ్లు గోపురాలు ఏమీ ఉండవు. అంతే నేడు మనం చూస్తున్న ఈ భూమి, స్వరూపం పూర్తిగా మారిపోయి పెద్ద మైదానంలా ఏర్పడుతుందన్న మాట. (సంకలనకర్త)

3వ అధ్యాయం - స్వర్గవాసులకు (తొలి) విందు

1778. హజ్రత్ అబూ సయీద్ ఖుదరీ (రజీ) కథనం :- దైవప్రవక్త (సల్లం) ఓసారి ఇలా ప్రవచించారు:- “ప్రళయదినాన భూమి రొట్టెలా మారుతుంది. మీరు ప్రయాణంలో ఉన్నప్పుడు రొట్టెను (వండేందుకు) అటు ఇటు తిప్పినట్లు, దేవుడు ఈ భూమిని తన చేత్తో అటు ఇటు తిప్పి రొట్టెలా మార్చివేస్తాడు. ఆ రొట్టె స్వర్గవాసులకు (తొలి) విందు అవుతుంది.” దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ సంగతి చెబుతున్నప్పుడు ఒక యూదుడు వచ్చి “అబుల్ ఖాసిం! కరుణామయుడు మీపై శ్రేయోశుభాలు వర్షింపజేయుగాక! ప్రళయ దినాన స్వర్గవాసులకు ఎలాంటి విందు లభిస్తుందో నేను చెప్పనా” అని అన్నాడు. దానికి దైవప్రవక్త (సల్లం) చెప్పమన్నారు. అప్పుడతను దైవప్రవక్త (సల్లం) మాకు తెలిపినట్లే, భూమి రొట్టెలా మారిపోతుందని చెప్పాడు. దైవప్రవక్త (సల్లం) అతని మాటలు విని మా వైపు చూస్తూ, చిగుళ్ళు బయటకి కనిపించేలా పకపకా నవ్వారు. ఆ తరువాత ఆ యూదుడు “సరే, నేను మీకు స్వర్గవాసులు తినే కూరను గురించి చెప్పనా? వారి కూర వృషభం, మిసం అవుతుంది” అని అన్నాడు. అది విని ప్రవక్త అనుచరులు “వృషభం, మిసం అంటే ఏమిటి?” అని అడిగారు. దానికా యూదుడు “అంటే ఎద్దు, చేప అని అర్థం. వాటి గుండెకాయల ఒక్క ముక్కను డెబ్బై వేల మంది (స్వర్గవాసులు) కడుపు నిండా తింటారు” అని అన్నాడు.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 81వ ప్రకరణం - ఆరిఖాఫ్, 44వ అధ్యాయం - యఖ్విజ్జుల్లాహల్ అర్హ)

1779. హజ్రత్ అబూ హురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా అన్నారు :- యూదులలో పది మంది (గొప్ప) వ్యక్తులు గనక నన్ను విశ్వసిస్తే, (వారిని అనుసరిస్తూ మిగిలిన) యూదులంతా ముస్లిములవుతారు.*

(సహీహ్ బుఖారీ:- 63వ ప్రకరణం - మనాఖిబల్ అన్వార్, 52వ అధ్యాయం - ఇతియానిల్ యహూది అన్నబియ్యూ హీస ఖుదూమిహ్ ఆల్ మదీనత)

4వ అధ్యాయం - ఆత్మను గురించి యూదుల ప్రశ్న, దేవుని సమాధానం

1780. హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ మస్ఘూద్ (రజి) కథనం :- నేను దైవప్రవక్త (సల్లం) వెంట మదీనా పొలాల గుండా నడచి వెళ్తున్నాను. దైవప్రవక్త (సల్లం) ఖర్జూరపు కర్ర పట్టుకొని దాని ఊతంతో నడవసాగారు. ఆ స్థితిలో మేము వెళ్తుంటే కొందరు యూదులు తారసపడ్డారు. అప్పుడు వారిలో కొందరు, ఆత్మను గురించి ఆయన్ని అడుగుదాం అన్నారు. మరికొందరు “వద్దు, మనకు నచ్చని విషయమేదయినా ఆయన మనకు విన్పించవచ్చు” అని అన్నారు. అయితే కొందరు “ఆయన్ని (ఆత్మను గురించి) అడగవలసిందే”నని తీర్మానించారు.

★ అంటే జన సామాన్యంపై అధికారం కలిగి ఉన్న యూద నాయకుల్లో కనీసం పది మంది ఇస్లాం స్వీకరించినా వారి అడుగుజాడల్లో నడుస్తూ యావత్తు యూదులు ముస్లిములయిపోతారన్న మాట. అనాటి యూద అగ్ర నాయకుల పేర్లు ఇవి: బనీ నజీర్ తెగలో (1) అబూ యాసిర్ బిన్ అబ్దుబ్, (2) అతని సోదరుడు హుయ్యు బిన్ అబ్దుబ్, (3) కాబ్ బిన్ అషఫ్, (4) రాఫె బిన్ అబుల్ హఖీఫ్; బనీ ఖైనుఖా తెగలో (5) అబ్దుల్లా బిన్ హానీఫ్, (6) ఫన్నాస్, (7) రిఫాగా బిన్ జైద్; బనీ ఖురైజా తెగలో (8) జుబైర్ బిన్ బాతియా, (9) కాబ్ బిన్ అసద్, (10) షముయేల్ బిన్ జైద్. యూద నాయకులలో అబ్దుల్లా బిన్ సలాం మాత్రమే ఇస్లాం స్వీకరించారు. (సంకలనకర్త)

దాని ప్రకారం వారిలో ఒక వ్యక్తి ముందుకు వచ్చి “అబుల్ ఖాసిం! ఆత్మ అంటే ఏమిటనలు?” అని అడిగాడు. దానికి దైవప్రవక్త (సల్లం) తక్షణమే సమాధానమివ్వకుండా క్షణం పాటు మౌనంగా ఉండిపోయారు. దాంతో నేను ఆయనపై వహీ అవతరిస్తోందని భావించి నిలబడ్డాను. వహీ అవతరణ సమయంలో ఏర్పడే పరిస్థితి దూరమయిన తరువాత ఆయన దైవసూక్తిని ఇలా పఠించారు - “వీరు నిన్ను ఆత్మను గురించి ప్రశ్నిస్తున్నారు. వారికిలా చెప్పు - ఈ ఆత్మ నా ప్రభువాజ్ఞానుసారం వస్తుంది. కాని మీకున్న జ్ఞానం చాలా పరిమితమైనది.” (17:85)

(సహీహ్ బుఖారీ:- 3వ ప్రకరణం - ఇల్వీ, 47వ అధ్యాయం - ఫలిల్లాహితఅలా (వమా ఊతీతుమ్ మినల్ ఇల్వీ ఇల్లా ఫలీలా))

1781. హజ్రత్ ఖబ్బాబ్ (రజి) కథనం :- పూర్వం అజ్ఞాన కాలంలో నేను కమ్మరి పని చేస్తుండేవాణ్ణి. ఆస్ బిన్ వాయిల్ నాక్కొంత బాకీ పడ్డాడు. నేనొక రోజు వెళ్ళి ఆ బాకీ అడిగితే అతను (ఒక షరతు పెట్టా) “నువ్వు ముహమ్మద్ (సల్లం) దౌత్యాన్ని (అంటే నబువ్వత్ని) నిరాకరించనంతవరకు నేను నీ బాకీ డబ్బులు ఇవ్వను” అని అన్నాడు. నేనప్పుడు “నువ్వు చచ్చినా, తిరిగి బ్రతికించబడినా సరే, నేనాయన దౌత్యాన్ని ఎన్నటికీ నిరాకరించను” అని అన్నాను. అతను నా మాటలు విని “సరే నేను చనిపోయి, తిరిగి బ్రతికించబడనంతవరకు నీ బాకీ నన్నడగకు. నేను తిరిగి బ్రతికించబడితే నాకు నా ధనమూ లభిస్తుంది, సంతానం కూడా. అప్పుడు నీ బాకీ తీర్చుతాను” అని అన్నాడు. ఈ విషయాన్ని గురించి ఈ సూక్తి అవతరించింది - “నా సూక్తుల్ని నిరాకరించిన వాణ్ణి చూశారా? అతను ‘చనిపోయిన తరువాత కూడా’ తనకు సంతానం సిరిసంపదలు ప్రసాదించబడుతూనే ఉంటాయి’ అని అంటున్నాడు. అతని దగ్గర అతీంద్రియ జ్ఞానం ఏదైనా ఉందా? లేక కరుణామయుని నుండి ఏదయినా వాగ్దానం తీసుకున్నాడా?” (19:78)

(సహీహ్ బుఖారీ:- 34వ ప్రకరణం - బుయూ, 29వ అధ్యాయం - జిక్రల్ ఖైవి వల్ హద్దా)

5వ అధ్యాయం - ‘వమా కానల్లాహు లియుఅజ్జిబహుమ్’ అనే దైవసూక్తికి వివరణ

1782. హజ్రత్ అనస్ బిన్ మాలిక్ (రజి) కథనం :- అబూ జహల్ దైవాన్ని వేడుకుంటూ “దేవా! ఈ (ఇస్లాం) ధర్మం నీ వైపు నుండి వచ్చిన సత్య ధర్మమయితే, మా మీద ఆకాశం నుండి రాళ్ళ వర్షం కురిపించు లేదా (విశ్వసించని వారిని) కఠినాతి కఠినంగా శిక్షించు” అని అన్నాడు. ఆ సందర్భంలో దేవుడు ఈ సూక్తుల్ని అవతరింపజేశాడు - “ఆ సమయంలో దేవుడు వారిపై (ఆకాశం నుండి) శిక్ష దించేవాడే. కాని వారి మధ్య నీవున్నావు. అదీగాక (కొందరు) ప్రజలు ఒక వైపు పాప క్రమాపణ వేడుకుంటూ ఉన్నప్పుడు వారిపై శిక్షను దించడం దేవుని సంప్రదాయం కాదు. అయితే వారు పవిత్ర మస్జిద్ (కాబా గృహం)లో ప్రార్థన చేసుకోనివ్వకుండా ప్రజలను నిరోధిస్తున్నారు. అలాంటి వారిపై ఇప్పుడు దేవుడు తన శిక్షను ఎందుకు అవతరింపజేయకూడదు. వారు ఈ మస్జిదుకు ధర్మ సమ్మతమైన ధర్మకర్తలు కారు. దానికి ధర్మ సమ్మతమైన ధర్మకర్తలు దైవభీతి పరాయణులు మాత్రమే కాగలుగుతారు. ఈ వాస్తవం చాలా మందికి తెలియదు.” (8 : 33, 34)

(సహీహ్ బుఖారీ:- 65వ ప్రకరణం - తఫ్సీర్, 8వ సూరా - అన్బాల్, 4వ అధ్యాయం - వమా కానల్లాహు లియు అజ్జిబహుమ్ వ అస్త ఫీహిమ్)

7వ అధ్యాయం - దుఖాన్ (పొగ)

1783. హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ మస్వూద్ (రజి) కథనం :- ఖురైష్ బహుదైవారాధకులు దైవప్రవక్త (సల్లం)ను నిరాకరించి ఆయనకు బద్ధ విరోధులయిపోయారు. అప్పుడు దైవప్రవక్త (సల్లం) వారిని శపిస్తూ “దేవా! హజ్రత్ యూసుఫ్ (అలైహి) కాలంలో వచ్చినటువంటి కరువును వీరిపై తెచ్చి పడవెయ్యి” అని ప్రార్థించారు. దాంతో వారి మీద తీవ్రమైన కాటకం వచ్చి పడింది. ప్రజలు (ఆకలితో మల మల మాడిపోతూ) ఎముకలు సయితం తిన్నారు. ఆ స్థితిలో వారిలో ఎవరైనా ఆకాశం వైపుకు చూస్తే ఆకాశం నిండా అతనికి పొగ కన్పించేది. ఇది తీవ్రమైన ఆకలి వల్ల కలిగిన పరిస్థితి. ఇదే పొగ సంఘటన. దీన్ని గురించే దేవుడు ఈ సూక్తిని అవతరింపజేశాడు - “సరే, ఆకాశం నిండా పొగ కమ్ముకునే రోజు కోసం ఎదురు చూడండి. అది ప్రజల మీద ఆవరిస్తుంది. అదొక బాధాకరమైన శిక్ష.” (దుఖాన్ : 10, 11).

ఖురైషీయుల తరపున ఒకతను వచ్చి “దైవప్రవక్తా! మిజర్ తెగ వారి కోసం వర్షం కురిపించమని దేవుణ్ణి ప్రార్థించండి. వారు (ఈ కరువు వల్ల) నాశనమయిపోతున్నారు” అని అన్నాడు. అప్పుడు దైవప్రవక్త (సల్లం) “ఏమిటి మిజర్ తెగవారికా (వర్షం కోసం ప్రార్థించమని నీవు అడుగుతున్నది)? మీకెంత ధైర్యం!”* అని అన్నారు. ఆ తరువాత ఆయన దుఆ (ప్రార్థన) చేశారు. వర్షం కురిసింది. ఆ తరువాత ఈ సూక్తి అవతరించింది - “మేము మీపై నుండి శిక్షను కాస్త తొలగిస్తాం. కాని మీరు పూర్వం చేసిన (సత్య తిరస్కారపు) పనులే చేస్తారు.” (దుఖాన్ : 15)

(వర్షం ద్వారా) సుఖ సంతోషాలు అనుభవించే రోజులు రాగానే వారు మళ్ళీ సత్య తిరస్కార కార్యకలాపాలు ముమ్మరం చేశారు. అప్పుడు దేవుడు ఈ సూక్తిని అవతరింపజేశాడు - “మేము మీపై పెద్ద వ్రేటు వేసే రోజు (త్వరలోనే) వస్తుంది. అదే మేము మీపై ప్రతీకారం తీర్చుకునే రోజు.” (దుఖాన్ : 16)

పెద్ద వ్రేటు అంటే ఇక్కడ బదర్ యుద్ధమని అర్థం.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 65వ ప్రకరణం - తఫ్సీర్, 44వ సూరా - దుఖాన్, 2వ అధ్యాయం - ఖాలిహీ (యగషన్నాస హజా అజాబున్ అలీం))

8వ అధ్యాయం - చంద్ర ఖండన మహిమ

1784. హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ మస్వూద్ (రజి) కథనం :- దైవప్రవక్త (సల్లం) కాలంలో చంద్రుడు చీలిపోయి రెండు ఖండాలుగా మారిపోయాడు. అప్పుడు దైవప్రవక్త (సల్లం) “సాక్షులుగా ఉండండి” అన్నారు.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 61వ ప్రకరణం - మనాఖిబ్, 27వ అధ్యాయం - సవాలల్ ముద్రికీన అయ్యురీయహమ్ అన్నబియ్యు - సల్లం - ఆయతన్ ఫ అరాహమ్ ఇనషి ఖాఖల్ ఖమర్)

★ అంటే ఒక వైపు మీరు విగ్రహారాధకులుగా ఉంటూ, దైవప్రవక్త (సల్లం)ను వ్యతిరేకించడం మానుకోలేదు; మరో వైపు మీ కోసం దైవాన్ని ప్రార్థించమని ఆ ప్రవక్తనే అర్థిస్తున్నారు. ఇలా నన్ను విరోధిస్తూనే నా సహాయం కోరుకున్నారంటే మీ ధైర్యమే ధైర్యం. (సంకలనకర్త)

1785. హజ్రత్ అనస్ బిన్ మాలిక్ (రజి) కథనం :- మక్కావాసులు దైవప్రవక్త (సల్లం)తో మాట్లాడుతూ “మాకేదయినా మహిమ (మోజిజా) చూపించండి” అని అడిగారు. అప్పుడు దైవప్రవక్త (సల్లం) చంద్రుడ్ని రెండు ఖండాలుగా చీల్చి చూపించారు.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 61వ ప్రకరణం - మనాఖిబ్, 27వ అధ్యాయం - సవాలల్ ముప్రీకీన అయ్యురియహమ్ అన్నబియ్యు - సల్లం - ఆయతన్ ఫ అరాహమ్ ఇన్షిఖాఖల్ ఖమర్)

1786. హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ అబ్బాస్ (రజి) కథనం :- దైవప్రవక్త (సల్లం) కాలంలో చంద్రుడు చీలిపోయి రెండు ముక్కలుగా మారిపోయాడు.*

(సహీహ్ బుఖారీ:- 61వ ప్రకరణం - మనాఖిబ్, 27వ అధ్యాయం - సవాలల్ ముప్రీకీన అయ్యురియహమ్ అన్నబియ్యు - సల్లం - ఆయతన్ ఫ అరాహమ్ ఇన్షిఖాఖల్ ఖమర్)

9వ అధ్యాయం - దేవుడ్ని మించిన సహనశీలి మరెవరూ లేరు

1787. హజ్రత్ అబూ మూసా అష్అరీ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా సెలవిచ్చారు:- కష్టం కలిగించే మాటలు విని సహనం వహించడంలో దేవుడ్ని మించిన వారెవరూ లేరు. మానవులు దేవునికి (కూడా) సంతానం ఉన్నారనే దాకా పోయారు. అయినా దేవుడు వారిని వెంటనే శిక్షించకుండా యథా ప్రకారం వారికి ఉపాధి ప్రసాదిస్తున్నాడు.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 78వ ప్రకరణం - అదబ్, 71వ అధ్యాయం - అస్సబ్రి అలల్ అజా)

10వ అధ్యాయం - అవిశ్వాసి (శిక్ష తప్పించుకోవడానికి) తన దగ్గర భూమి నిండా బంగారం ఉన్నా అదంతా ఇవ్వడానికి సిద్ధపడతాడు

1788. హజ్రత్ అనస్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా తెలిపారు :- దేవుడు అందరికంటే అత్యల్ప శిక్ష విధించబడే నరకవాసితో “ఒకవేళ నీకు ప్రపంచంలోని సమస్త వస్తు సంపద లభిస్తే, అదంతా నీవు (ఈ శిక్ష నుండి తప్పించుకోవడానికి) పరిహారంగా ఇవ్వగలవా?” అని అడుగుతాడు. దానికా వ్యక్తి ఇస్తానంటాడు. అప్పుడు దేవుడు “నీవు ఆదం (అలైహి) వెన్నులో ఉన్నప్పుడు నేను నిన్ను ఇంతకంటే ఎంతో తక్కువ దాన్ని అడిగాను. నీవు నా దైవత్వంలో మరెవరికీ సాటి కల్పించకూడదని అన్నాను. కాని నీవు (ఈ మాత్రం మాటను కూడా) అంగీకరించడానికి ఒప్పుకోకుండా బహుదైవారాధన చేస్తూ సత్యాన్ని నిరాకరించావు” అని అంటాడు.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 60వ ప్రకరణం - అంబియా, 1వ అధ్యాయం - ఖల్ఫి ఆదమ సలవాతుల్లాహ్ అలైహి వ జుర్రియ్యతిహి)

11వ అధ్యాయం - అవిశ్వాసి బొక్కబోర్లా లేపబడతాడు

1789. హజ్రత్ అనస్ (రజి) కథనం :- దైవప్రవక్త (సల్లం) సన్నిధికి ఒక వ్యక్తి వచ్చి “దైవప్రవక్తా! సత్య తిరస్కారి (ప్రళయ దినాన) బొక్కబోర్లా లేపబడతాడన్నది నిజమేనా?” అని అడిగాడు. దానికి

* హజ్రత్ ఖతాబీ (రహూలై) ఇలా రాస్తున్నారు. మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లం) చూపిన చంద్రఖండన మహిమ (మోజిజా) ఎంతో గొప్ప మహిమ. మొత్తం దైవప్రవక్తల మహిమల్లో ఏ ఒక్క మహిమ కూడా దీనికి సాటిరాదు. ఈ మహిమ వల్ల యావత్తు విశ్వంలోనే ఓ విచిత్ర పరిస్థితి జనించింది. ఆకాశంలో అంతిమ దైవప్రవక్త (సల్లం) ద్వారా తప్ప మరే ప్రవక్త ద్వారా ఇలాంటి మహిమ వెలువడలేదు.

దైవప్రవక్త (సల్లం) “ప్రపంచంలో మానవుణ్ణి రెండు కాళ్ళతో నడిపించిన శక్తిమంతుడు ప్రళయదినాన అతణ్ణి బొక్క బోర్లా లేపి నడిపించలేడా?” అని అన్నారు.

ఈ హదీసు ఉల్లేఖకుల్లో హజ్రత్ ఖతాదా (రహ్మలై) హదీసు ఉల్లేఖించిన తరువాత “ఎందుకు నడిపించలేడు. మా ప్రభువు గౌరవ ప్రతిష్ఠల సాక్షి! ఆయనకు తప్పకుండా ఆ సామర్థ్యం ఉంది” అని అన్నారు.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 85వ ప్రకరణం - తఫ్సీర్, 25వ సూరా - పుర్ఖాన్, 1వ అధ్యాయం - అల్లజీన యుహుషరూన అలా వుజూహిహిమ్ ఇలా జహన్నమ్)

14వ అధ్యాయం - విశ్వాసి - అవిశ్వాసి

1790. హజ్రత్ అబూ హురైరా (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా ప్రవచించారు :- విశ్వాసి (మోమిన్) మృదువయిన లేత మొక్కలాంటి వాడు. ఆ మొక్కగాలి వీస్తే వంగిపోతుంది. అలాగే విశ్వాసి కాస్త నిలదొక్కుకున్నాడనుకుంటే అంతలో ఏదో ఒక ఆపద వచ్చిపడి అతణ్ణి వంచివేస్తుంది. దీనికి భిన్నంగా అవిశ్వాసి (కాఫిర్) తాటి చెట్టులాంటి వాడు. తాటి చెట్టు దృఢంగా, నిటారుగా ఉంటుంది. అయితే దేవుడు తలచుకుంటే దాన్ని ఒక్కసారిగా కూకటి వేళ్ళతో సహా పెకిలించి పారేస్తాడు.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 75వ ప్రకరణం - మర్గా, 1వ అధ్యాయం - మాజాఅ ఫీ కప్పారతిల్ మరీఖ్)

1791. హజ్రత్ కాబ్ బిన్ మాలిక్ (రజి) కథనం ప్రకారం దైవప్రవక్త (సల్లం) ఇలా తెలిపారు :- విశ్వాసి పొలంలోని మృదువైన లేత మొక్కలాంటి వాడు. దాన్ని గాలి ఒక్కోసారి వంచుతుంది. ఒక్కోసారి నిటారుగా ఉంచుతుంది. కాని కవచ విశ్వాసి (మునాఫిఖ్) తాటి చెట్టులాంటి వాడు. తాటి చెట్టు సాధారణ పరిస్థితిలో ఎల్లప్పుడూ నిటారుగానే ఉంటుంది. అయితే దానికి రోజులు దగ్గరపడితే అది ఒక్కసారిగా ఊడి క్రింద పడిపోతుంది (ఇక ఎన్నటికీ పైకి లేవదు).

(సహీహ్ బుఖారీ:- 75వ ప్రకరణం - మర్గా, 1వ అధ్యాయం - మాజాఅ ఫీ కప్పారతిల్ మరీఖ్)

15వ అధ్యాయం - విశ్వాసి ఖర్జూరపు చెట్టులాంటి వాడు

1792. హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ ఉమర్ (రజి) కథనం :- దైవప్రవక్త (సల్లం) ఉద్బోధిస్తూ “ఆకులు రాలనటువంటి ఒక చెట్టుంది. ముస్లిం ఆ చెట్టు లాంటివాడు. ఆ చెట్టు పేరేమిటో చెప్పండి” అని అడిగారు మమ్మల్ని. అనుచరులు ఈ మాట విని అడవి చెట్లను గురించి ఆలోచించడం మొదలెట్టారు. అది ఖర్జూర చెట్టని నా మనస్సుకు తోచింది. కాని చెప్పడానికి నేను మోహమాటపడిపోయాను. తరువాత ప్రవక్త అనుచరులు “దైవప్రవక్తా! మీరే చెప్పండి ఆ చెట్టు పేరేమిటో” అని అన్నారు. అప్పుడు దైవప్రవక్త (సల్లం) “అది ఖర్జూరపు వృక్షం” అని చెప్పారు.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 3వ ప్రకరణం - ఇల్వీ, 4వ అధ్యాయం - ఖాలిల్ ముహద్దీన్ (హద్దననా అల్ అఖ్బరనా అవ్ అన్నానా)

17వ అధ్యాయం - కేవలం ఆచరణ వల్ల ఎవరూ స్వర్గానికి పోలేరు, దైవానుగ్రహం ఉండాలి

1793. హజ్రత్ అబూ హురైరా (రజి) కథనం :- దైవప్రవక్త (సల్లం) ఉద్బోధిస్తూ “మీలో ఏ ఒక్కడూ

కేవలం తన కర్మల బలంతో మోక్షం పొందలేడు” అని అన్నారు. అనుచరులు ఈ మాట విని “దైవప్రవక్తా! మీరు కూడానా?” అని అడిగారు. “ఔను, నేను కూడా కర్మల బలంతో మోక్షం పొందలేను. మోక్షం పొందడానికి ఒకే ఒక మార్గం ఉంది. అది, దేవుడు నన్ను తన కారుణ్య ఛాయలోకి తీసుకోవాలి. కనుక మీరు సరయిన రుజు మార్గంలో నడవండి (ముక్తి విషయాన్ని దైవానుగ్రహంపై వదలిపెట్టండి)” అన్నారు దైవప్రవక్త (సల్లం).

(సహీహ్ బుఖారీ:- 81వ ప్రకరణం - అర్చిఖాఫ్, 18వ అధ్యాయం - అల్-ఖస్ఫి వల్ ముదావమతి అలల్ అమల్)

1794. విశ్వాసుల మాతృమూర్తి హజ్రత్ ఆయిషా (రజి) కథనం :- దైవప్రవక్త (సల్లం) హితోపదేశం చేస్తూ “మీరు సరయిన రుజుమార్గంలో నడవండి. చీల్చినంత వరకు సరయిన మార్గాన నడవడానికి కృషి చేయండి. మీ కర్మలకు పుణ్యఫలం లభిస్తుందని ఆశిస్తూ ఉండండి. ఏ వ్యక్తినీ కేవలం అతని కర్మలు స్వర్గానికి గొనిపోలేవు” అని అన్నారు. అనుచరులు ఈ మాట విని “దైవప్రవక్తా! మరి మిమ్మల్ని కూడానా?” అని అడిగారు. దానికి దైవప్రవక్త (సల్లం) “నేను కూడా కర్మల బలంతో స్వర్గానికి పోలేను. స్వర్గ ప్రవేశానికి ఒకే ఒక మార్గం ఉంది. అది, దేవుడు నన్ను తన కారుణ్య ఛాయలోకి తీసుకోవాలి. (ఆయన కరుణా కటాక్షాలే నన్ను స్వర్గానికి చేర్చుతాయి)” అని అన్నారు.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 81వ ప్రకరణం - అర్చిఖాఫ్, 18వ అధ్యాయం - అల్-ఖస్ఫి వల్ ముదావమతి అలల్ అమల్)

18వ అధ్యాయం - అత్యధిక సత్కార్యాలు, కఠోర సాధన

1795. హజ్రత్ ముగైరా బిన్ షాబా (రజి) కథనం :- దైవప్రవక్త (సల్లం) రాత్రివేళ (గంటల తరబడి) నిల్చిన సమాజు చేస్తుండేవారు. చివరికి (ఈ కఠోర సాధన వల్ల) ఆయన పాదాలు లేక పిక్కలు వాచిపోయేవి. అనుచరులు ఈ విషయాన్ని ప్రస్తావిస్తూ “దేవుడు మీ భూత భవిష్యత్ పొరపాట్లన్నిటినీ క్షమించాడు కదా! మరి మీరింతగా శ్రమ పడతారెందుకు?” అని అడిగారు. దానికి దైవప్రవక్త (సల్లం) సమాధానమిస్తూ “అయితే (దేవుడు నాకు చేసిన మేలుకుగాను) నేను కృతజ్ఞుడయిన దాసుడిగా తయారు కావద్దా?” అని అన్నారు.

(సహీహ్ బుఖారీ:- 19వ ప్రకరణం - అత్తహజ్జ్, 6వ అధ్యాయం - ఖియామున్నబియ్యి (సల్లం) హల్లా తరిమ ఖదమాహు)

19వ అధ్యాయం - బోధ, హితోపదేశాలలో మధ్యే మార్గం అవలంబించాలి

1796. హజ్రత్ అబ్దుల్లా బిన్ మస్వూద్ (రజి) హదీసు :- అబ్దుల్లా బిన్ మస్వూద్ (రజి) ప్రతి గురువారం ప్రజలకు ధర్మబోధ చేస్తుండేవారు. ఓ రోజు ఒక వ్యక్తి లేచి “అబూ అబ్దుర్రహ్మాన్! మీరు మాకు ఇలా ప్రతిరోజూ ధర్మ బోధ చేస్తే ఎంత బాగుంటుంది?” అని అన్నాడు. దానికి ఆయన ఇలా సమాధానమిచ్చారు : “నేనిలా రోజూ ధర్మ బోధ చేస్తుంటే మీరు నా బోధతో విసుగెత్తి పోతారేమోనని భయపడుతున్నాను. మా కోసం దైవప్రవక్త (సల్లం) ధర్మబోధ దినాన్ని ఎలా నిర్ణయించారో నేను కూడా మీ కోసం ధర్మబోధ దినాన్ని నిర్ణయించాను. దీనివల్ల ఎవరికీ భారమనిపించదు.”

(సహీహ్ బుఖారీ:- 3వ ప్రకరణం - ఇల్, 12వ అధ్యాయం - మన్జిఅలలి అహ్లల్ ఇల్మి అయ్యామన్ మాలూమాహ్)